

Ino Knabino

Ganimed in drugi

Svoje besedilo, namenjeno odraslim bralcem, sem podpisal z izmišljenim imenom zato, ker nisem maral, da bi knjiga prišla v roke osnovnošolcem. Nekoč me je prodajalka v knjigarni opozorila, kako nekatere mamice z otroki sprašujejo, če sem napisal kaj novega zanje... Pseudonimu torej še zdaleč ni botrovala želja, da bi se skrtil pred odraslimi moralisti!

Da me bodo obsojali, sem tako in tako pričakoval. Slovenci iz dneva v dan na najrazličnejših ravneh dokazujemo, kako smo bolj papeški od papeža samega. Poleg tega smo knjigo postavili na previsok podstavek. Ne gre nam v glavo, da nas knjiga lahko tudi razvedri ali pa, da nas prijetno poščegeta in nam popestri enolično življenje. S svojim Ganimedom sem želel razveseliti pedofile, pa tudi vse tiste, ki so pripravljeni priznati, kako se v nas samih skriva poleg dobrote tudi zlo. Glavni junak povesti si ves čas dopoveduje, da goji do dečkov platonsko ljubezen; ko pa se mu ponudi priložnost, da sanje spremeni v realnost in z lastno roko odtrga še nezrel sadež, začuti njegov kisel okus. Ta mu ne prinese zadovoljstva, kakršnega se je nadejal. Spozna namreč, da z vdorom v dečkovo telo ne doseže popolne združitve. Lepota bo res šele njegova in večna, če bo mlado žrtev použil. Z umorom, žal, uniči lepoto, torej smisel svojega žitja.

Kar nekaj let sem pilil to besedilo, z izjemo osrednjega dela, ko gre za nekakšen prevod starega teksta. Približno petdeset strani je nastalo v treh dneh in treh nočeh skoraj nepretrganega pisanja, med katerim sem uničil pisalni stroj in si nakopal težave z zdravjem. Efekt: Ob nekaj spodobnih (beri: poštenih) kritičnih zapisih tudi članek ocenjevalca, kako je roman navadna packarija in si je v njem zapomnil samo deški lulček v špiritu.

Bog mu pomagaj, jaz mu ne morem!

MORTIMER

»Ne vem, če je z menoj vse v redu,« je zapisal petnajstletni Boštjan. »Pri dvanajstih sem doživel prvi nočni izliv. Od takrat se redno samozadovoljujem, včasih tudi po trikrat zaporedoma. Spolni ud mi v nabreklem stanju meri šestnajst centimetrov in pol in je bil tolikšen že pri mojih dvanajstih letih. Takrat se mi je v primerjavi s prijateljevim zdel zelo velik, potem pa ni več rasel. Ali lahko pričakujem, da se mi bo podaljšal še za kakšen centimeter?«

Opozoril sem Mortimerja, da mi takšno pismo ne pove veliko. Avtorji niso preverjeni. Kdo pa sploh pravi, da takšna pisma pošiljajo otroci? Kaj lahko se za Janezki, Boštjančki in drugimi srčki skrivajo odrasli svinjači, ki skušajo pri bralcih doseči natanko tisto, kar se je dogajalo v mojih hlačah.

Mortimer se je zoprnno zarežal in prisedel na divan. Spomnil me je na pismo trinajstletnika, ki se po vrnitvi iz šole sleče do golega in si drgne spolovilo, dokler ne doživi orgazma. Problem je v tem, ker si tako zelo želi, da bi mu sladostne trenutke priklicala tuja roka. Poleg tega se je zalotil pri opazovanju sošolcev, ko se vsi prepoteni preoblačili po uri telesne vzgoje. Ali to pomeni, da bo homoseksualec, ko odraste? Zazrl sem se v napihujočo bavataro. Dogajanje pod blagom je zabavalo Mortimerja. Le počasi se je zresnil in zapustil področje časopisnega kracanja, nevrednega globjih razmišljanj. Dotaknil se je meni doslej neznane teme: poženščevanja dečkov pri nekaterih indijanskih plemenih. Avtor Vinetouja tega ni nikoli omenjal, kar pa ni nič nenavadnega, saj si je indijanske štorije izmišljal v zaporu...

Mortimer je opisal male Indijanke nenavadno tankočutno, kar sploh ni bila njegova navada. Brez prenaprezanja domišljije sem uzrl pred seboj golo bakreno postavico. Z njo so oživeli tudi odrasli možje, ki so, v želji, da bi svoje spolne potrebe potešili na dečkih – ti so jim s svojimi usti in špranjami nudili več užitkov od njihovih žena – privezali žrtev na hrbet divjega vranca. Poskrbeli so, da je deček ležal na trebuhu in s težo telesa pritiskal na spolovilo, ki se je neusmiljeno melo ob vrančev hrbet. Med dirom čez drn in strn je doživljal zaporedne orgazme, spremljane s silno bolečino strtih testisov. S takšnim posegom so Indijanci poženščili dečka in olajšali delo očetu in bratom, ko so malega lepotca navajali k predajanju ljubezni v vlogi ženske...